

Inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials

► El dilluns dia 1 de setembre al matí Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir l'acte d'inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials de la diòcesi de Terrassa que va tenir lloc a les instal·lacions de l'escola Ramon Pont, a la ciutat de Terrassa. Hi van participar directors, profes-

sors i altres col·laboradors de cada un dels cinc centres de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials.

GLOSSA

Viure per servir, servir per viure

Un advocat, jubilat fa un parell d'anys, dedica unes hores a la setmana a col·laborar amb una entitat que atén immigrants. Hi imparteix classes de castellà. El grup d'alumnes —no gaire gran, nois i noies, la majoria subsaharians amb alguns àrabs—, desconeix totalment l'idioma que vol aprendre, que necessita aprendre. Després de dos mesos de classe, arriben les vacances d'estiu. La seu de l'entitat roman tancada unes setmanes. El professor comprèn la necessitat d'aquesta aturada però, alhora, lamenta que els seus alumnes puguin perdre part dels ensenyaments adquirits i decideix continuar les classes amb aquells qui ho vulguin, a casa seva, amb la complicitat, evidentment, de la seva esposa. La majoria d'alumnes s'acullen a la proposta i la llar familiar ofereix múltiples possibilitats d'enriquir el vocabulari, aspecte, aquest, essencial en una formació d'aquest tipus i amb aquests alumnes. De la llar passen a fer classe en els transports públics, en una gran superfície, al mercat... i, quan convé, retornen a la llar. Les setmanes passen de pressa i l'aprenentatge no s'atura. Els alumnes, a més del que han après, s'han sentit con-

siderats i reconeguts en el seu aprenentatge i han experimentat, també, la generositat del professor i l'acolliment familiar.

Aquest és un cas, però són moltes les persones voluntàries que en menjadors, colònies i casals, centres d'acollida, serveis d'assessorament, curssets i tallers diversos han ofert el seu temps als altres durant les vacances. No podem ignorar tampoc les persones que tenen cura desinteressada i generosa de familiars malalts o amb dificultats pròpies de la vellesa. Quants actes d'amor, quantes respostes d'estimació i servei, que per als cristians neixen de la fe i de les paraules del Senyor: «Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15,12-13). Convé, doncs, prendre consciència d'aquest manament; tots hi podem donar resposta, cadascú des de les seves possibilitats personals i materials. «Si algú que posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, com pot habitar dintre d'ell l'amor de Déu» (1Jn 3,17).

Enric Puig Jofra, SJ

III Jornades Transmet

Les III Jornades Transmet es duran a terme el dissabte 18 i el diumenge 19 d'octubre amb el tema: «La transmissió de la fe per la nova evangelització.»

REMEU MAR ENDINS

Una «bona notícia» per a la família

El proper diumenge 5 d'octubre començarà, si Déu vol, el Sínode extraordinari sobre la família, que es completarà amb una assemblea sinodal ordinària la tardor del 2015. El repte no és petit encara que el tema tampoc és nou. Però estem davant una novetat especial: el tema es planteja dintre del que podríem anomenar el «fenomen Francesc».

El papa Francesc manifesta un realisme especial en el plantejament de la vida cristiana en l'actualitat. La seva rica experiència com a pastor del «gran Buenos Aires» l'està portant també al seu servei pastoral i doctrinal ara que ocupa la seu de Pere.

Sota l'orientació del Papa —i pels textos publicats fins ara— sembla que es pot fer aquesta constatació: El Sínode de 2014 es proposa fer creïble i assequible l'Evangeli per a la família. El document de treball de l'assemblea titula el seu primer capítol d'aquesta manera: «Comunicar l'Evangeli per a la família». L'Església està convençuda que posseeix una «bona notícia» —aquest és precisament el significat etimològic de la paraula «evangeli»— per a l'amor humà i per a la família.

El problema rau en trobar un llenguatge que expressi el sentit positiu d'aquest «Evangeli per a la família». Per a molts l'ensenyament de l'Església es redueix a prohibicions: nos i més nos que es reben com a males notícies per a les decisions de la parella, malgrat que creiem que l'Església té bones notícies per a les dones i els homes creients.

D'aquests dos sínodes en podem esperar molt sobre la família. Hi ha grans sectors de la nostra societat —en especial entre els joves— que qüestionen en la pràctica els ensenyaments de l'Església sobre el matrimoni, la moral sexual i la família. Ho ha escrit una professora experta en temes de família: que el Sínode «digui sí a l'amor. Que defensi la fidelitat, la indissolubilitat i la fecunditat de la parella que són conseqüència de l'amor i no només perquè són normes. I que proposi a les parelles creients camins per a viure l'amor que és fidel, indissoluble i fecund. Però abans caldrà fer parelles creients» (cf. «Esperando una "buena noticia" para la vida de pareja y de familia» per la doctora Isabel Corpas de Posada, a *Vida Nueva* del 5-11/09/2014).

«Abans caldrà fer parelles creients», heus aquí, em sembla, el nucli de la qüestió. ¿Com entendran el sentit positiu de la visió cristiana de la sexualitat, del matrimoni i de la família aquells que no han estat introduïts en la vivència i en el missatge de la fe cristiana? Els nostres temps ens demanen una tasca d'evangelització que és difícil, però també apassionant. Estem cridats a centrar-nos en l'essencial del cristianisme. Es fa necessari superar visions parcials, desviades o només negatives d'allò que ens proposa Jesucrist i el seu Evangeli sobre l'experiència de l'amor humà i en especial sobre la maternitat i la paternitat i sobre la vida de família. ¡No és veritat que el missatge de l'Església es redueixi a un catàleg de prohibicions!

«¡Tenim les millors solucions!», deia el papa Benet XVI. Siguem valents en fer les adaptacions necessàries perquè el caràcter positiu de les orientacions cristianes sigui captat per la consciència dels cristians i cristianes d'avui, en especial entre els joves. A vegades em pregunto: per què aquests joves, que no sempre freqüenten les nostres parroquies, retornen entusiasmats de la Jornada Mundial de la Joventut, o d'un pelegrinatge a Lourdes, o de Taizé, o després de fer un bon tram del Camí de Santiago? Pot ser que en aquestes experiències es trobi la resposta a moltes de les nostres preguntes. Abans caldrà fer parelles creients. «Aquesta és la qüestió». La qüestió prèvia i fonamental.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JUAN JOSÉ SANTOS

Viure l'Evangeli en silenci

Amb el lema «Viure l'Evangeli amb alegria», al juliol es va celebrar a Barcelona el XXIV Encuentro Nacional de la Pastoral del Sordo. Entre els 150 participants hi havia el Gmà. Juanjo Santos, monjo trapenc del monestir de San Isidro de Dueñas (Palència), que actualment viu a Huelva, on coordina la pastoral del Sord de la diòcesi. El 2005 va fundar la comunitat monàstica benedictina Effathà (lloança divina) per a persones sordes.

Per què crea Effathà?

Calia una comunitat de persones sordes perquè realitzessin la seva vocació i visquessin segons l'Evangeli —els sords no són fàcilment admesos en les congregacions monàstiques. He estat molt feliç a la Trapa, però tenia dificultats de comunicació. Els meus superiors em van donar permís i vaig fundar una primera comunitat per a sords a Santander.

Com és la vida monàstica dels sords?

En la vida comunitària també trobem dificultats, limitacions i goigs, com en tota realitat humana. Preguem cada dia en llengua de signes per les necessitats de la humanitat, de l'Església i particularment per la pastoral dels sords i pels sacerdots dedicat a ells.

Com es troba l'evangelització del món del sord?

Estem vivint una etapa d'evangelització i de re-evangelització. La gran majoria dels sords joves desconeixen la bona notícia del Senyor, hi ha un gran perjudici cap a l'Església catòlica. Els sords adults i ancians són les torxes vivents de la fe i en donen testimoni. Necessitem sacerdots que s'ofereixin per evangelitzar aquest col·lectiu —només cal saber la llengua de signes.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

Vers una pastoral urbana de la trobada fraternal

La trobada (*encuentro*) és una categoria molt present en el pensament del papa Bergoglio, ja abans de ser elegit com a bisbe de Roma. El document d'Aparecida —del qual fou el principal redactor— inclou un text en què es parla de la ciutat com el lloc sociocultural de la trobada amb Déu i amb el proïsme. Li dono forma d'himne dividit en dues parts: la primera dedicada a Déu i la segona al proïsme:

- a) «La fe ens ensenya que Déu viu en la ciutat, enmig de les seves alegries, anhels i esperances, i també en els seus dolors i sofriments. Les ombres que marquen el dia a dia de les ciutats, com per exemple la violència, la pobresa, l'individualisme i l'exclusió, no ens poden impedir que cerquem i contemplem el Déu de la vida també en els ambients urbans.
- b) Les ciutats són llocs de llibertat i d'oportunitat, en elles les persones poden conèixer persones, interactuar i conviure. Es poden experimentar vincles de fraternitat, solidaritat i universalitat. En elles l'ésser humà està cridat a anar cap a la trobada amb l'altre, a conviure amb el diferent, a acceptar-lo i a ser acceptat per ell.» (A 514)

(De la ponència del Dr. Carlos María Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Por favor, que quede el respeto

Cuando un matrimonio ha llegado a un punto de confrontación, me gustaría hacer una importante advertencia a las parejas en litigio. Si las dos muletas que aguantan un matrimonio son el amor y el respeto, cuando se esfuma el amor, por favor, que quede el respeto. Porque, cuando se falta al respeto, cuando se descalifican el uno al otro y reparten por doquier improperios e insultos..., luego recomponer una *entente* mínimamente cordial entre los ex cónyuges, es prácticamente imposible.

Incluso recuerdo que, en los inicios de la terapia de pareja, se recomendaba no intervenir terapéuticamente en estas parejas hasta que las turbulentas aguas se remansan, ya que las prescripciones que se les puedan hacer en las sesiones de terapia tienen mínima o nula eficacia durante este período conflictivo (de dos años aproximadamente). Ahora ya no somos tan escrupulosos y no esperamos que se calme la turbulencia relacional para intervenir.

Las parejas en conflicto no tienen porque apañárselas por sí mismas y sacarse ellas solitas las castañas del fuego. A veces no pueden, por más que lo intenten. Y en la mayoría de los casos es aconsejable una visión objetiva, independiente, que esté por fuera de la subjetividad que embarga a los miembros de la que ya ahora es una ex pareja.

La intervención de un profesional cercano a la familia (psicólogo, pediatra, religioso, pedagogo, mediador) es especialmente oportuna cuando el hijo se ha convertido en cabeza de turco de las desavenencias matrimoniales.

Dr. Paulino Castells

(Creer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Bendición de la larga vida

Días atrás, dentro de unas actividades programadas para ancianos, en un ambiente de ternura y comprensión, a una señora enferma de Alzheimer se le pidió: «Escriba una frase, algo que le guste». Primero, parecía no poder; de repente cambió y escribió contenta: «Soy una persona —es una profunda verdad. La vida de toda persona, desde su concepción a su muerte natural, es un don de Dios.»

En diversas ocasiones, el papa Francisco ha hablado de la ancianidad. A la Academia Pontificia para la Vida les decía: «Una sociedad es verdaderamente acogedora de la vida cuando reconoce que esta es valiosa también en la ancianidad, en la discapacidad, en la enfermedad grave e, incluso, cuando se está extinguiendo; cuando enseña que la llamada a la realización humana no excluye el sufrimiento; más aún, cuando se enseña a ver en la persona enferma un don para toda la comunidad, una presencia que llama a la solidaridad y a la responsabilidad.»

Aún hay más. Los ancianos no son sólo objeto de atención y cuidados, sino que también son sujetos de una nueva perspectiva de vida. «Un pueblo tiene futuro si va adelante con los dos puntos: con los jóvenes, con la fuerza, porque lo llevan adelante; y con los ancianos, porque ellos son los que aportan la sabiduría de la vida.»

A los mayores les dijo: «Abran la boca y enséñennos; transmítannos la sabiduría de los pueblos, no claudiquen en el esfuerzo de ser la reserva cultural de nuestro pueblo.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

29. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / SI 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radio-difusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.
30. □ **Dimarts** [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / SI 87 / Lc 9,51-56]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.
1. □ **Dimecres** [Jb 9,1-12.14-16 / SI 87 / Lc 9,57-62]. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions.
2. □ **Dijous** [Jb 19,21-27a / SI 26 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda; Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.
3. ■ **Divendres** [Jb 38,1.12-21;39,33-35 / SI 138 / Lc 10,13-16]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.
4. □ **Dissabte** [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / SI 118 / Lc 10,17-24]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.
5. ■ † **Diumenge vinent**, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / SI 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Froilà, bisbe de Lleó; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que esteu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Flp 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Así dice el Señor: «Comentáis: “No es justo el proceder del Señor.” Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder?, ¿o no es vuestro proceder el que es injusto? Cuando el justo se aparta de su justicia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él mismo salva su vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, que tu misericordia es eterna.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordes con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, dejaos guiar por la humildad y considerad siempre superiores a los demás. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. Él, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: “Hijo, ve hoy a trabajar en la viña.” Él le contestó: “No quiero.” Pero después recapacitó y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: “Voy, señor.” Pero no fue. ¿Quién de los dos hizo lo que quería el padre?» Contestaron: «El primero.»

Jesús les dijo: «Os aseguro que los publicanos y las prostitutas os llevan la delantera en el camino del reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia, y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no recapacitasteis ni le creísteis.»

El Salvador. Pintura d'El Greco (fragment), Ciutat del Vaticà

COMENTARI

Actituds enfront de Joan Baptista

La paràbola de Mateu que llegim avui és un text escapçat que no ofereix la motivació de fons de l'escena.

La motivació ve de la pregunta per l'autoritat de Jesús arran de la seva actuació en el temple (just abans del text d'avui, Mt 21,23-27). Sense aquesta escena, el text queda orfe de motivació. Encara més, la pregunta per l'autoritat de Jesús en l'evangeli de Mateu, com en Marc, està enllaçada amb la contra-pregunta de Jesús sobre Joan Baptista: «El baptisme de Joan, venia de Déu o dels homes?» (Mt 21,25). Els adversaris no responen a aquesta pregunta. En canvi, la paràbola és la justificació de la dita de Je-

sús sobre Joan Baptista que tenim al final del text d'avui.

La paràbola dels dos fills és pròpia de Mateu. És un ensenyament que acaba amb una pregunta que, fins a un cert punt, ja apunta la resposta: «Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». La resposta és: evidentment, el primer. Aquesta conclusió enllaça per dins amb ensenyaments que ja hem trobat a Mateu: la importància de fer bones obres que està molt per damunt de les paraules. L'important no és el que es diu sinó el que es fa. No n'hi ha prou amb dir «Senyor, Senyor», cal fer la voluntat del Pare del cel (cf. 7,21-22).

El paràgraf conclusiu del text d'avui dona resposta a la pregunta sobre Joan Baptista: «Joan ha

vingut en el camí de la justícia» (Mt 21,32; cf. «convé que complim tota justícia» 3,15). Però les autoritats (els grans sacerdots i els notables del poble, interlocutors de la pregunta sobre l'autoritat de Jesús, 21,23) no l'han cregut ni s'han penedit. En canvi, els recaptadors de contribucions i les prostitutes, que semblava que no li farien cas, l'han acollit. Per això són el fill que ha fet la voluntat del pare. Així es pot entendre que l'aplicació de la paràbola és un ensenyament sobre l'actitud davant Joan Baptista. Però cal tenir present la contra-pregunta de Jesús sobre Joan Baptista que no tenim en el text d'avui. Amb aquest aclariment, l'ensenyament de Jesús és coherent amb el context.

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 27. Assisteix a la beatificació del Servent de Déu Álvaro del Portillo, prevere, a Madrid.

Aquest diumenge dia 28, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en l'inici de ministeri de rector de Mn. Ricard Casadesús a la parròquia de Sant Esteve de Vilanova del Vallès.

Dimecres dia 1 d'octubre, a les 12 h. Presideix la reunió de preveres de l'Arxiprestat Sabadell Nord per preparar la Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor.

Dijous dia 2, a les 10 h. Concelebra en la Missa i assisteix a l'acte acadèmic d'inauguració de curs de les Facultats Eclesiàstiques al Seminari de Barcelona.

Dijous dia 2 i divendres dia 3. Participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense a Tiana.

Dissabte dia 4, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Diumenge dia 5, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell en el cinquantenari de la construcció del temple parroquial.

A les 17 h. Al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, presideix la celebració de l'Eucaristia de la Romeria de l'Arxiprestat de Terrassa a Montserrat.

▶ NOMENAMENTS

Nomenaments parroquials:

Rectors de parròquies:

- Mn. Marc Aceituno Donoso: rector de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès i de la Santa Creu de Bellaterra.
 Mn. Ricard Casadesús Castro: rector de Sant Esteve de Vilanova del Vallès.
 Mn. Joaquim Fluriach Domínguez: rector de Sant Esteve de Castellar del Vallès.
 Mn. Joan Làzaro Padrós: rector de Sant Martí del Sorbet de Viladecavalls.
 P. Joan Marquès Calafat SDB: rector de Sant Oleguer de Sabadell.

Mn. Joan J. Recasens Juárez: rector de Sant Esteve d'El Coll.

Mn. Xavier Sanchiz Julibert: rector de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa.

Mn. Ramon Villarino Pérez: rector de Sant Feliu del Racó.

Administradors parroquials:

Mn. Fabio Cáceres Pérez: administrador parroquial de la Santa Creu de Sabadell.

Mn. Prakash Chukka Rao: administrador parroquial de Sant Cristòfor de Lliçà de Vall.

Mn. Santiago Cortés Velasco: administrador parroquial de Sant Pau i Sant Josep Obrer de Rubí.

Mn. Javier Fernández Pérez: administrador parroquial de Santa Maria de Rubí.

Mn. Joan Ferrero Mora: administrador parroquial de la Mare de Déu de l'Esperança de la Batllòria i de Sant Andreu de Vallgorguina.

Mn. Mario Jurado Viceira: administrador parroquial de Sant Salvador de Polinyà.

Mn. Aaron de Larrazábal Buenache: administrador parroquial de Santa Eulàlia de Ronçana, Sant Julià de Lliçà de Munt i Sant Esteve de Palaudàries.

Rectors d'església:

Mn. Silvio Torregrossa Dequigiovanni: rector de l'església de l'Immaculat Cor de Maria de Sabadell.

Adscrits:

Mn. Raimon Izard Badia: adscrit a la parròquia de Sant Julià d'Alfou.

Mn. Albert Hanna Mikhail, diaca: adscrit a Sant Martí del Sorbet de Viladecavalls.

Mn. Jesús de la Ossa Olivas, diaca: adscrit a Sant Esteve de Granollers.

Mn. Pedro Iglesias Martínez, diaca: adscrit a Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Mn. Àngel José Ubieta Lalaguna, diaca: adscrit a Sant Vicenç de Mollet.

Nomenaments no parroquials:

Mn. Javier Fernández Pérez: notari del Tribunal Eclesiàstic.

Mn. Silvio Torregrossa Dequigiovanni: consiliari de la Pastoral del Sord.

▶ NOTÍCIES

Confirmacions a Parets del Vallès. El diumenge 7 de setembre, Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a l'església de Sant Jaume de Parets del Vallès i administrà el sagrament de la Confirmació a cinc persones d'aquella comunitat.

▶ AGENDA

Supermercat solidari. La parròquia de Santa Maria de Barberà del Vallès, des de fa més de vint anys, lliura setmanalment lots de queviures a persones i famílies en necessitat. Ara obre un *Supermercat solidari*. Es pot col·laborar amb l'aportació d'aliments, l'ajuda econòmica o el treball de voluntariat. Informació: Parròquia Santa Maria (Avda. Generalitat 79, 08210 Barberà del Vallès); tels. 937 180 150 i 639 773 620; e-mail: jj@esglesiaromanica.cat. També: Supermercat Obra Social (c/ Verge de l'Assumpció 7, 08210 Barberà del Vallès); tels. 937 203 563 i 626 794 572; e-mail: parroquiasantamariaaf@gmail.com o bé a la web: www.esglesiaromanica.cat

Aplec de Sant Miquel de Toudell (Can Mir - Viladecavalls). Aquest diumenge dia 28 a les 11 h, celebració de l'Eucaristia davant de l'església romànica de St. Miquel de Toudell. Predica Mn. Joaquim Fluriach, fins ara rector. Seguidament, actuació de l'Esbart Egarenc del Centre Cultural El Social, de Terrassa.

Romeria de l'Arxiprestat de Terrassa a Montserrat. Diumenge dia 5 d'octubre. Enguany presideix la parròquia de Sant Pere. A les 11 del matí: rés del Sant Rosari pel camí dels Degotalls; a 2/4 de 5 de la tarda: salutació del P. Abat; a les 5, celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

Una «buena noticia» para la familia

El próximo domingo 5 de octubre comenzará, Dios mediante, el Sínodo extraordinario sobre la familia, que se completará con una asamblea sinodal ordinaria en el otoño del 2015. El reto no es pequeño, aunque el tema no es nuevo. Pero estamos ante una especial novedad: el tema se plantea dentro de lo que podríamos llamar el «fenómeno Francisco». El papa Francisco manifiesta un especial realismo en el planteamiento de la vida cristiana en la actualidad. Y su rica experiencia como pastor del «gran Buenos Aires» la está llevando también a su servicio pastoral y doctrinal ahora que ocupa la sede de Pedro.

Bajo la orientación del Papa —y por los textos publicados hasta ahora— parece que se puede hacer esta constatación: El Sínodo de 2014 se propone hacer creíble y asequible el Evangelio para la familia. El documento de trabajo de la asamblea titula su primer capítulo así: «Comunicar el Evangelio de la familia hoy». La Iglesia está convencida de que posee una «buena noticia» —este es precisamente el sentido etimológico de la palabra «evangelio»— para el amor humano y para la familia.

El problema radica en encontrar un lenguaje que exprese el sentido positivo de este «Evangelio para la familia». Para muchos, la enseñanza de la Iglesia se reduce a prohibiciones; noes y más noes

que se reciben como malas noticias para las decisiones de parejas, a pesar de que creemos que la Iglesia tiene buenas noticias para las mujeres y hombres creyentes.

Podemos esperar mucho de estos dos Sínodos sobre la familia. Amplias capas de nuestra sociedad —en especial entre los jóvenes— cuestionan en la práctica las enseñanzas de la Iglesia sobre el matrimonio, la moral sexual y la familia. Lo ha escrito una profesora experta en temas de familia: que el Sínodo «diga sí al amor. Que defienda la fidelidad, la indisolubilidad y la fecundidad de la pareja que son consecuencia del amor y no solamente porque son normas. Y que proponga a las parejas creyentes caminos para vivir el amor que es fiel, indisoluble y fecundo. Pero antes habrá que hacer parejas creyentes» (cf. «Esperando una "buena noticia" para la vida de pareja y de familia», por la doctora Isabel Corpas de Posada, en *Vida Nueva* del 5-11/09/2014).

«Antes habrá que hacer parejas creyentes», este es, me parece, el nudo de la cuestión. ¿Cómo van a entender el sentido positivo de la visión cristiana de la sexualidad, del matrimonio y de la familia quienes no han sido introducidos en la vivencia y en el mensaje de la fe cristiana? Nuestros tiempos nos piden una tarea de evangelización que

es difícil, pero también apasionante. Estamos llamados a centrarnos en lo esencial cristiano. Se hace necesario superar visiones parciales, desviadas o sólo negativas de lo que nos propone Jesucristo y su Evangelio sobre la experiencia del amor humano y en especial sobre la maternidad y la paternidad y sobre la vida de familia. ¡No es verdad que el mensaje de la Iglesia se reduzca a un catálogo de prohibiciones!

«¡Tenemos las mejores soluciones!», decía el papa Benedicto XVI. Seamos valientes en hacer las adaptaciones necesarias para que el carácter positivo de las orientaciones cristianas aparezca a la conciencia de los cristianos y cristianas de hoy, en especial entre los jóvenes. A veces me pregunto: ¿por qué estos jóvenes, que no siempre frecuentan nuestras parroquias, retornan entusiasmados de la Jornada Mundial de la Juventud, o de una peregrinación a Lourdes, o de Taizé, o después recorrer un buen trecho del Camino de Santiago? Quizá en estas experiencias se halle la respuesta a muchas de nuestras preguntas. Antes habrá que hacer parejas creyentes. «Esta es la cuestión». La cuestión previa y fundamental.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa